

Zabrze, 07 kwietnia 2024 r.

,O C E N A

rozprawy na stopień naukowy doktora nauk medycznych

lek. Mariusza Mioduskiego pt. „Koncepcja epileptycznego łańcucha przeżycia”

Padaczka czyli epilepsja jest jedną z najczęściej występujących chorób neurologicznych o złożonym charakterze etiopatologicznym. Według powszechnej definicji stanowi zaburzenie pracy mózgu w postaci stałej predyspozycji do generowania napadów padaczkowych. Zaledwie 20-30% rozpoznanych padaczek ma ustaloną etiologię. Jest uznawana za chorobę nieuleczalną z różnym okresem remisji. W stanach zagrożenia życia w zależności od przyczyny ustalono wiele rodzajów łańcuchów przeżycia, między innymi w nagłym zatrzymaniu krążenia, udarze mózgu, urazach, pozwalających na skuteczne prowadzenie działań ratunkowych. Doktorant podjął się próby stworzenia koncepcji epileptycznego łańcucha przeżycia mającego na celu usystematyzowanie działań ratunkowych poczynając od świadka zdarzenia, poprzez zespół ratownictwa medycznego, personel szpitalnego oddziału ratunkowego, a kończąc na leczeniu w oddziale neurologicznym. Prowadzone badania w tym zakresie mogą przynieść wymierne korzyści dla pacjenta. Doświadczenia w tym obszarze są nadal niewielkie, a poruszany problem jest aktualny. Stąd uważam, że podjęty przez Doktoranta temat jest celowy i uzasadniony, zarówno z poznawczego punktu widzenia jak i praktyki klinicznej. Głównym celem pracy była retrospektywna ocena działań Zespołów Ratownictwa Medycznego na podstawie analizy interwencji u pacjentów z drgawkami. Przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska lek. Mariusza Mioduskiego pt. „Koncepcja epileptycznego łańcucha przeżycia” jest starannie zredagowanym i oprawionym wydrukiem komputerowym. Rozprawa doktorska liczy 123 strony. Dokumentację graficzną stanowią 29 tabel i 16 rycin umieszczonych w tekście. Rozprawę podzielono na część teoretyczną i badawczą. Podział na rozdziały nieco odbiega od ogólnie przyjętego schematu. Na przykład rozdział „Cześć badawcza” zawiera podrozdział „Cel pracy”, a „Metodologia badań” zawiera podrozdział „Materiał i metody”, a powinny być oddzielnymi rozdziałami. Z kolei

omówienie wyników badań przeprowadzono w rozdziale „Wyniki badań”, natomiast powinny się znaleźć w rozdziale „Omówienie wyników i dyskusja”. Rozdziały od pierwszego do czwartego powinny stanowić wstęp, który jest bez numeru na dwóch stronach i stanowi w zasadzie wprowadzenie. Pomimo tych drobnych uwag dotyczących rozdziałów, są kompletne i powiązane ze sobą. Treść przedstawionej do recenzji pracy jak i zakres prowadzonych badań w pełni odpowiadają tematowi określoneemu w tytule.

W części teoretycznej stanowiącej w zasadzie szeroki wstęp liczący 60 stron Doktorant w oparciu o piśmiennictwo, szczegółowo przedstawia między innymi rys historyczny epilepsji, jej przyczyny, rozpoznanie i leczenie, funkcjonowanie systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne w Polsce oraz epileptyczny łańcuch ratunkowy. Rozdział ten jest napisany przejrzysto i logicznie. Bogato cytowane piśmiennictwo w liczbie 156 pozycji, związane tematycznie z rozprawą, jest ułożone w kolejności cytowań. Moim zdaniem niektóre pozycje piśmiennictwa szczególnie sprzed 20 i więcej lat można było pominąć. Praca posiada jeden główny cel pracy i osiem szczegółowych w formie pytań. W pracy zamieszczono dodatkowo hipotezy badawcze. Cel pracy został przedstawiony jasno i precyzyjnie. W rozdziale „Materiał i metody” Doktorant poddał analizie interwencje ZRM u 853 chorych z napadem drgawek, u których wstępnie postawiono rozpoznanie padaczka, stan padaczkowy lub drgawki niesklasyfikowane. Na drugim etapie badania oceniono zakres działań ratunkowych w SOR w Wojewódzkim Szpitalu w Siedlcach. Badania prowadzono w okresie od 01 stycznia 2020 roku do 31 grudnia 2021 roku. Rozdział ten nie budzi zastrzeżeń merytorycznych i pozwala osiągnąć zamierzone cele.

Wyniki badań szczegółowo opisane, a także zilustrowane licznymi tabelami posiadają wartość aplikacyjną i czynią pracę czytelną, a wyniki przekonujące. Lek. Mariusz Mioduski wykazał między innymi, że interwencje ZRM do napadu drgawek dotyczyły częściej mężczyzn i pacjentów w wieku 30-40 lat. Napady drgawek najczęściej zdarzały się w domu. Prawidłowo przeprowadzona, dobrze udokumentowana analiza statystyczna wyników badań nie budzi zastrzeżeń i skłania do przyjęcia wyników badań za rzetelne.

W rozdziale „Dyskusja” Doktorant szeroko i trafnie omawia wyniki przeprowadzonych badań na tle opracowań innych autorów, co niewątpliwie świadczy o szerokiej Jego wiedzy w tym zakresie. Końcowe wnioski w liczbie ośmiu wynikają z przeprowadzonych badań. Wnioski są odpowiedzią na zadania

postawione w celu pracy. W tym miejscu chciałbym zwrócić uwagę, że we wnioskach nie podajemy liczb ani odsetek, gdyż jest to powtórzenie wyników badań. Wnioski powinny być bardziej ogólne. Z kolei rozdział „Streszczenie” jest zbyt szeroko opisany na pięciu stronach, jest powtórzeniem rozdziału „Materiał i metody” oraz ryciną przepisaną z rozdziału „Wyniki”. Pragnę wyraźnie podkreślić, że przedstawione w recenzji uwagi głównie o charakterze redakcyjnym wynikają z obowiązku recenzenta i w niczym nie umniejszają wartości merytorycznej pracy, którą oceniam bardzo pozytywnie.

Podsumowując uważam, że rozprawa doktorska lek. Mariusza Mioduskiego jest interesująca, dobrze i logicznie zaplanowana, wnosząca zarówno wartości naukowe z elementami nowatorskimi jak i wartości praktyczne z punktu widzenia klinicznego. Merytoryczna strona pracy i interpretacja wyników jest prawidłowa i w pełni zasługuje na uznanie, dowiódł tym samym swoją dojrzałość naukową. Przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 poz. 742). W związku z powyższym mam zaszczyt wystąpić do Senatu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o dopuszczenie lek. Mariusza Mioduskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

KIEROWNIK
Katedry i Zakładu Medycyny Ratunkowej
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach

prof. dr. hab. n. med. Krystyn Sosada